

**Mál nr. 171/2021****M og  
V v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.****Ágreiningur um bótaskyldu er gámhurð fauk á olnboga starfsmanns.****Gögn.**

Málskot, mótttekið 29.4.2021, ásamt fylgigögnum og síðari athugasemdum, dags. 7.7.2021.  
Bréf V, dags. 7.5.2021, ásamt fylgigögnum.

**Málsatvik.**

Samkvæmt fyrirbyggjandi tilkynningu um slysið til Sjúkratrygginga Íslands og tilkynningu um slysið til Vinnueftirlitsins mun M, starfsmaður A, kl. 4 að morgni 10. febrúar 2018 hafa verið að opna dyr á gámi til að geta tekið sliskju frá gáminum. Er hann hafði ýtt hurðinni frá dyrunum og snúið sér við mun hurðin hafa fokið til baka og slegist í upphandlegg hans. M hafi haldið áfram vinnu, en síðar hafi komið fram að hann hafi orðið fyrir áverka á handleggnum. Þá segir í umræddum tilkynningum að band hafi ekki verið sett á hurðina þar sem „snjór og klaki á króknum“ hafi gert það erfitt. Mikill vindur mun hafa verið á staðnum þegar slysið varð. Í tilkynningunni til Sjúkratrygginga Íslands kemur fram að M hafi hafið störf hjá A í júlí 2006 og hafði samkvæmt því starfað hjá fyrirtækinu í rúmt 11 ½ ár þegar slysið varð.

M kveðst ekki hafa getað fest hurðina á krók með bandi þar sem engin stormbönd hafi verið til staðar og verkferlar A hafi á slysdegi ekki kveðið á um slíkt verklag. Í kjölfar slyssins hafi verkferlum hins vegar verið breytt og nú sé skylt að binda hurðir við þær aðstæður sem þá voru og útveguð bönd sem höfð eru til taks á vinnustaðnum. Útbúnar hafi verið leiðbeiningar af þessu tilefni þar sem m.a. komi fram að þegar hvasst er sé hætt á að gámhurðir fjúki upp, til að koma í veg fyrir það sé búið að láta útbúa bönd til að binda þær niður og þegar gámur er opnaður skuli alltaf binda hurðir niður. Jafnframt kveður M að á A hvíli ríkar skyldur samkvæmt ákvæðum laga nr. 46/1980, um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum, og hafi A m.a. verið skylt að tryggja að gætt væri fyllsta öryggis og góðs aðbúnaðar og hollustuhátta, sbr. 1. mgr. 13. gr. laganna. Einnig er vísað til 14., 37. og 42. gr. laganna. M kveður A bera ábyrgð á slysinu og hefur krafist bóta fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

V hefur hafnað bótaskyldu. Í bréfi V er tildrögum slyssins lýst svo samkvæmt samtímaskráningum hjá A að M sem stjórnandi lyftara hafi verið að flytja vörubretti með framleiðsluvöru A inn í vörugáma til lestunar um borð í skip til útflutnings. Hann hafi lokið við að fylla einn gáminn af brettum og því þurft að taka sliskju frá gáminum svo unnt væri að loka honum. Til að koma lyftaranum að sliskjunni í því skyni að fjarlægja hana hafi hann þurft að opna betur aðra gámhurðina og hafi því farið út úr lyftaranum, ýtt hurðinni frá með handafla og snúið sér við til að fara aftur í lyftarann. Þá hafi gámhurðin hins vegar fokið til baka og slegist í olnboga M, en mikill vindur hafi verið utandyra. M hafi haldið störfum áfram og ekki verið frá vinnu vegna slyssins fyrr en mánuði síðar. V kveður að samkvæmt upplýsingum A hafi nær allir gámar sem notaðir hafa verið til þessara vöruflytninga til langs tíma verið búnir krókum og lykkjum svo unnt sé að krækja hurðirnar aftur. Í samtímaskráningu um slysið, sem hafi verið skráð í samráði við M, komi skýrt fram að krókur og lykkja hafi verið á umræddum gámi sem ætluð hafi verið til að festa gámhurðina til að varna því að hún fyki upp, en M hafi ekki sett band á krókinn vegna þess að snjór og klaki hafi verið fyrir króknum og því erfitt að koma þeim fyrir. Rétt sé að eftir slysið hafi skriflegir verkferlar verið uppfærðir varðandi vinnu við gáma á útsvæðum og keypt sérstök stormbönd og þau gerð aðgengilegri. Telur V að sök verði ekki byggð á því einu að bætt hafi verið í öryggisráðstafanir og skriflega ferla eftir á í því skyni að koma í veg fyrir frekari slysi.

**Álit.**

Samkvæmt gögnum málsins verður ekki ráðið að aðila greini á um tildrög slyssins, þ. á m. þá lýsingu málsatvika sem lýst er í bréfi V og getið er hér að framan. Samkvæmt samtímaskráningu A sem tekin var upp í tilkynningar þess til Sjúkratrygginga Íslands og Vinnueftirlitsins má ráða að búnaður hafi verið á þeim gámi sem M var að vinna við í umrætt sinn til að festa hurðirnar aftur þannig að þær myndu ekki valda slysum eða öðrum óþægindum þegar unnið var við að koma vörum fyrir í gáminum. Þá er ekki dregið í efa að nokkur vindur var þegar slysið varð og því ljóst að hurðin gat fokið til baka ef hún var ekki tryggilega skorðuð. Í ljósi aldurs og starfsreynslu átti M að vera þetta ljóst. Þá var verk það sem M vann við umrætt sinn tiltölulega einfalt og átti M að geta hagað verkinu þannig að ekki myndi stafa hætt af hurðinni, m.a. að hún myndi fjúka til baka eins og raunin varð. Þótt sérstakar verklagsreglur hafi verið settar eftir slysið um að binda skuli gámhurðir aftur þegar unnið væri við

gáma og útveguð sérstök stormbönd í því skyni verður ekki talið að sýnt hafi verið fram á samkvæmt gögnum málsins að slysið verði rakið til vanbúnaðar gámsins eða ónógra öryggisráðstafana þegar M var að störfum við hann þannig að felld verði skaðabótaábyrgð á A. Af því leiðir að M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

**Niðurstaða.**

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 17. ágúst 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.